

Петру Лаврентійовичу ЯРОЦЬКОМУ – 70 років!

19 червня 2002 року відзначатимемо 70-річний ювілей відомо українського вченого, одного з засновників сучасної школи вітчизняного релігієзнавства Петра Лаврентійовича Яроцького. Ця дата усвідомлюється колегами й учнями Петра Лаврентіовича з огляду на його величезний науковий доробок. Він є одним з небагатьох представників української науки, який і в несприятливі для вільної творчості радянські часи спромігся на виважене, глибоке опрацювання складного матеріалу з релігійних проблем, знаходив можливість конструктивної реалізації своїх дослідницьких талантів в різних державних та наукових установах. “Бойове хрещення” вимогливої журналістської школи з її уроками комунікативності, мобільності, енциклопедичної компетентності, й не менше - притаманний йому доброзичливий, поважний підхід до людей взагалі дозволяв Яроцькому пожинати плідну жатву “польових досліджень”, не зловживаючи відвертістю тих, хто з ним спілкувався, сприяти максимально можливому позитивному вирішенню гострих проблем релігійного життя. Зокрема, його фундаментальна праця з еговізму може служити прикладом висококваліфікованого, спокійного аналізу релігієзнавця органічно толерантної культури.

Творення, по суті, нової спеціальності „релігієзнавства” в незалежній Україні – було для Петра Лаврентійовича не вимушеною “революцією мислення”, а закономірним етапом його наукового розвитку, реалізацією давно народжених задумів і планів. Придалися до справи численні нароби минулих років, великий досвід вивчення типових та малодоступних для ока пересічного фахівця феноменів релігійного життя, глибокі аналітичні дослідження церковних

документів. Це дозволяє Петру Лаврентійовичу бути незамінним автором й редактором фундаментальних праць академічного центру галузі – Відділення релігієзнавства Інституту філософії імені Г.С.Сковороди Національної Академії наук України. Серед цих праць, зокрема, томи десятитомного видання “Історії релігії в Україні”, „Україна між Сходом і Заходом”. Його наукове життя – це близько півтисячі актуальних досліджень, статей в професійних виданнях, десятиліття цікавого, неординарного викладання, десятки вдячних учнів, серед яких багато, за привабливим прикладом керівника, уже є теж докторами наук!

70 плідних, яскравих років. Але хто ж вгадає такий вік цієї енергійної, оптимістичної людини, динамічного, незаспокоєного на досягнутому науковця, шляхетного, уважного, врешті – цікавого чоловіка? Молодечій активності П.Яроцького, його відкритості до нового, до оригінальних ідей і підходів можуть позаздрити молоді колеги. А надто – повчитися його мудрості й душевній невичерпності. Адже Петро Лаврентійович спілкується з учнями з щедрістю, терплячістю й повагою, ділиться своїм досвідом, ідеями, уважно й ненав’язливо обговорює наукові пошуки молодих. Він володіє унікальним Божим даром, навіть при потребі, критикувати так, що це сприймається як допомога у відкритті ще не задіяних потенцій думки учня, допомога, яка радує самого Петра Лаврентійовича й відкриває нові обрії, окриляє того, хто в нього вчиться

З ним легко і приємно працювати, бути поруч й разом і в радості, і в складних ситуаціях життя, ділитися як досягненнями, так і проблемами, сперечатися, планувати й домагатися реалізації задуманого. Можна без перебільшення сказати, що Петро Лаврентійович є добрим світочем у Відділенні, що, маючи талант життєлюбності, вміє бути щасливим сам і робити щасливими оточуючих.

То ж дай, Боже, можливість Петру Лаврентійовичу залишатися таким у подальшому щасті творчої роботи, спілкуванні з рідними йому по крові й по духу людьми, при молодечому здоров’ї та натхненні на многії і благії літа!

Вас, Петре Лаврентійовичу, люблять, цінують і шанують!

*Колеги з Відділення релігієзнавства,
релігієзнавці України та зарубіжжя.*